

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXXXI. Differentia 2. Secundùm Canones simul de possessorio & petitorio
Iudex cognoscit, & pronuntiat,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

CXXXI.

DIFFERENTIA 2.

Secundum Canones simul de possessorio & petitorio Iudex cognoscit, & pronuntiat, c. 2. de caus. poss. & propr. Iure civili autem prius de possessorio, quam de proprietate agendum est: l. Ordinarii, C. de rei vendic. l. Incerti, C. de interd., Ioann. Bapt. à S. Blasio 144. Galvanus 15.

I. Celestini III. in c. cit. decretum est, iudices deputatos, ut de possessione, & proprietate cognoscant, de utraque commixtim audire allegationes, pariter, & admittere testes posse: deinde prius audire attestaciones de possessione, & secundum tenorem illarum de possessione pronuntiare. Vnde liquet, iudicibus liberum relinqui, vel simul, vel divisim cognoscere, & decidere causam possessionis, ac proprietatis. Verum simul de possessorio & petitorio agi non posse multis rationibus Bartol. evincere apud Fachinam conatur. Primaria est: Actiones invicem contrariæ non possunt simul cumulari, l. 1. c. de furr. sed actiones istæ sunt contrariæ rei vindicatio, & interdictum *uti possidetis*. Nam illa præsupponit adversarium possidere, hoc autem ab actore rem possideri. Respondet Fachin. inter dictas actiones nullam esse repugnantiam nam, qui agit rei vindicatione, non præsupponit necessariò adversarium possidere: quia sufficit, ut rem

detineat quoquo modo, l. Officium in fine, ff. de rei vendic. Ac proinde nihil vetat, actorem ipsum rem possidere, nimirum civiliter, & adversarium detinere corpore, ut dicitur in l. Clam possidere, §. Qui ad nundinas, ff. de acquir. poss. eum retinere possessionem, qui ad nundinas abiit, quæ tamen ab alio fuerat occupata. Etenim duo in solidum possidere possunt, unus civiliter, alter naturaliter eandem rem ex Cassii, Sabini, & Vlpiani sententia, l. 3. §. Ex contrario, ff. de acquir. poss. l. 3. ff. Vti possidetis, l. Et habet 12. ff. de precario. Et secundum hanc distinctionem, is, qui rem civiliter legum adminiculo possidet, contra eum, qui contra leges injustè detinet, iudicio experitur repetendo, quod suum est. Et hanc resolutionem dubiæ quæstionis de simultate utriusque iudicii circa possessionem & proprietatem Hotomanus in c. 29. illustr. qq. ita probat, ut solidam pro vera & sufficiente agnoscat.

II. His repugnare leges videntur: Primò quidem citata lex Ordinarii, c. de rei ven-

rei vendicat. Mancipiorum ortâ quæsti-
one prius exhibitis mancipiis, de pos-
sessione agatur. Vbi Gloss. Gortofredi:
Possessorium præfertur petitorio. De-
ind. l. 3. C. de interd. Incerti juris non
est, ortâ proprietatis & possessionis
lite, prius possessionis decidi oportere
quæstionem competentibus actionibus,
ut ex hoc ordine facto de domini disce-
patione probationes ab eo, qui de pos-
sessione victus est, exigantur. Idem
repetitur in §. 4. Instit. eod. l. 3. C. fin.
regund. l. 37. ff. de iudic. l. 37. ff. de acquir
poss. l. 1. §. 3. ff. Vti possidetis, l. 2. feud.
4. 20. & 82. unde tritum illud: Finis pos-
sessori est principium petitoris. Bald. in l. 1.
n. 2. C. Vti possidetis. Et cognitio unius
adfert aptiorem intelligentiam alterius.
Gloss. in c. 1. de caus. poss. & propr. Felinus
ibid. n. 8. alexand. lasen & alii in l. Nulli,
C. de iudic. Tholos. l. 21. c. 9. n. 10. ubi
explicato retinenda possessionis inter-
dicto, subdit. Nisi antè exploratum
fuerit, utrius possessio sit, non potest
petitoria actio institui, l. Inter litigantes
62. de iudic. l. 1. §. 5. ff. Vti possidetis. O-
portet enim alterum possidere, alterum
petere, & supponi ex parte actoris do-
minium, ex parte rei possessionem, l.
un. C. de alien. iud. mut. cau. facta, sive
de civili, sive de naturali, sive de iusta,
aut de iniusta queratur possessione. l.
2. 3. & fin. ff. Vti possid. Ac proinde hoc
interdictum, quamdiu ejus iudicium
pendet, ex duplicibus est, & qui-
libet contententium se dicit possi-
dere, & uterque actoris, & rei

personam sustinet, l.
possidetis, l. 2. §. 1. ff. ut iura.
Neque tamen ideo existimandum
est unam, & eandem possessionem
apud duos esse posse. Nam duo
non possunt eandem rem posside-
re: verum unus naturaliter deti-
nens, se dicere potest possidere,
alter civiliter, & ex diversis causis.
l. 3. §. Ex contrario, ff. de acqu. poss.
l. naturaliter, eod.

III. Secundum hanc doctrinam
Fichinam l. 8. c. 6. controversiam
decidit ita, ut inter Canones &
leges nulla sit contradictio. Nam
quod leges dicunt prius de pos-
sessione, quam proprietate iudi-
candum esse, non universè, verum
esse sed solummodo cum uterque
litigantium contendit se possidere.
Cui opinio favet, Vlpianus in l. 1.
ff. Vti possidetis. Nec inter DD.
ambiguum est, actiones dissimiles
eodem libello cumulari posse.

Decius Const. 212. n. 4. Innocent.
in c. Constitutus, n. 2. de in
integr. restit. Panorm.
ibid. n. 9. Gaill. l.

1. Obs. 63.

n. 3.

* * *